

L'obra articulística d'Arseni Sugranyes

David Gálvez

Ja se sap que els canvis poden comportar dosis de sorpreses positives tant com maldecaps imprevistos. Considerem breument, sense caure en el gènere memorialístic, el meu recent canvi de feina. Deixem a banda la part més ominosa implícita en tot lloc de treball. No cridem el mal temps, que prou que tot acaba arribant. Centrem-nos de moment en les descobertes que m'han deixat més bon regust de boca. Part de la meva preparació actual consisteix en la lectura de documents tècnics en els quals de tant en tant trobo paraules desconegudes, algunes força estranyes. Descobrir-ne el significat és sovint com obrir minúscules finestres des de les quals observar nous mons. L'altre dia, per exemple, vaig topar amb l'expressió escriptura bustrofèdica. No tenia cap idea apriorística de què podia voler dir. Vaig haver de recórrer a diversos diccionaris, a la Viquipèdia, als cercadors de rigor.

Va resultar que l'escriptura bustrofèdica era la manera d'escriure emprada en algunes llengües antigues que consisteix a anar traçant rengles d'esquerra a dreta i de dreta a esquerra, alternativament. S'han trobat bustrofèdons en diverses inscripcions a l'àrea mediterrània: Creta, Xipre, Itàlia –en etrusc i en llengües itàliques–, l'Àsia Menor (hitita) i l'antiga Aràbia. També n'hi ha a l'Índia, Amèrica Central, l'illa de Pasqua i el nord d'Europa (en l'alfabet rúnic).

(pàg. 242-243)